

Niet meer of minder maar 100%

Over drijfveren in ons dagelijks werk

Ruilof van Putten

Als ik denk wat de hedendaagse mens allemaal kan, dan sta ik soms verstelt. Mijn laatste technische wonder is mijn smartphone. Onvoorstelbaar wat een mogelijkheden! En voor heel veel mensen is dat al niet eens bijzonder meer. Om nog maar niet te spreken wat er in de medische wereld allemaal kan. Ik zie het allemaal als een Godsgeschenk!

Toch kriebelt er iets. Aan de buitenkant heb ik het zelf ook allemaal goed voor elkaar. Huisje-boompje-beestje. Maar al die welvaart, al die voorspoed en technologische ontwikkelingen, hebben die mij nu gelukkiger gemaakt? Misschien is dat iets wat jij je ook afvraagt. Ik zie veel mensen om me heen hard werken, veel geld verdienen, in een prachtig huis wonen, de mooiste vakanties vieren, de meest exotische oorden bezoeken, maar zijn ze werkelijk gelukkig? Is dit het nu?

Je ziet mensen ervoor kiezen om het eens over een andere boeg te gooien. Uit vrije keus. Andere baan, andere partner, los van de banden die zo beknellend leken. Die niet bevredigden. Maar soms ook noodgedwongen. Je kunt maar zo met tegenslag geconfronteerd worden. Jarenlang gewerkt en niets overgehouden. Baan kwijt. Zeker in een tijd van economische crisis, geen ondenkbaar scenario. 'Waar heb ik het allemaal voor gedaan?' 'En ik heb nog wel zo mijn best gedaan.' Alles eruit gehaald, wat er in zat. Ik heb het blijkbaar niet zelf in de hand.

Een nieuwe toren van Babel

Als je het gevoel hebt de controle over het leven kwijt te zijn, kan het niet anders of er ging een ander gevoel aan vooraf. Namelijk, het gevoel dat je wél alles in de hand te hebt. Ik denk dat we overmoedig zijn geworden, zonder dat we het misschien zelf in de gaten hadden. Als je ziet wat de mens allemaal kan en bereikt heeft, dan is dat ontzettend veel. Het lijkt erop dat we in staat zijn om onze werkelijkheid te beheersen. De wereld om ons heen onder controle hebben. Ja, zelfs tot ver in het heelal zijn doorgedrongen. Ik vraag me af of al dat menselijke streven naar vooruitgang, naar nieuwe technologische ontwikkelingen niet erg is gaan lijken op een religie. 'We've got the whole World in our hands', in plaats van 'He's got the whole World in his hands.' De mens is in staat om zijn eigen wereld te bouwen. Dat is de overheersende gedachte in de maatschappij waar jij en ik deel van uitmaken.

De hedendaagse mens heeft al helemaal geen beeld meer van God. Er is voor Hem geen ruimte in ons denkkader. Toen ik studeerde en bezig was met wetenschappelijk onderzoek in de plantenwereld was er echt niet iemand die de mogelijkheid opperde dat er een God zou kunnen zijn die het leven schiep. Nee, de wetenschapper blijft zoeken naar de vraag hoe vanuit dode materie leven kan ontstaan. God past echt niet in een werkelijkheid die fysiek is, zichtbaar en waarneembaar.

Die materialistische kijk op de werkelijkheid is in een hevige strijd verwickeld met mijn christelijk geloof. Heimelijk weg is het zelfs met dat geloof gaan vermengen. Want ik ben niet in staat om al die invloeden van me af te houden. Zo is onze o zo christelijke samenleving een materialistische samenleving geworden. Waarom zouden we al die ontwikkelingen tegengaan? Het is toch aantrekkelijk om het leven te kunnen beheersen? Om het in eigen hand te hebben? Maar het is van levensbelang om te beseffen waar we als mens, waar jij en ik mee bezig zijn. Want zonder dat we het zelf in de gaten te hebben, helpen we mee aan een nieuwe toren van Babel, die God naar de kroon wil steken.

De weg terug

De bekende schrijver C.S. Lewis zei *'Je weet pas wat slapen is, als je wakker bent.'* Ben ik wakker? Denk ik ook mijn eigen toekomst te kunnen bepalen? Mijn eigen wereld te kunnen bouwen en verbeteren? We weten wel beter, toch? De confrontatie met de werkelijkheid is vaak hard. 'Waar doe ik het allemaal voor?' De kans dat je meegesleurd wordt in de maalstroom van onze samenleving is groot. Daarom is het tijd dat we wakker worden.

De volgende stap is een keuze. De belangrijkste vraag die jij je elke dag zo kunnen stellen is 'Voor wie werk ik eigenlijk?'. De Bijbel zegt dat we de Heer in ons werk dienen en niet de mensen. *'Wat gij ook doet, verricht uw werk van harte, als voor de Here en niet voor de mensen....gij dient Christus als heer.'* (Col 3:23-24) Je doet je werk dus voor Christus! Of je nu buschauffeur bent of schoonmaker. Metselaar of manager. Je doet het voor Jezus. Als je Hem tenminste wilt volgen.

We praten in de kerk vaak over Jezus als onze Verlosser. Hij die voor onze zonden gestorven is. Hij is onze Middelaar. Door Hem hebben wij zicht op het eeuwige leven. Zicht op de hemel. Een geweldig perspectief. En dan vergeten we al gauw dat het Jezus op de eerste plaats gaat om ons leven hier en nu. Als christenen zijn we geneigd om ons geloof te betrekken op de Hemel. Maar onze eerste roeping is om Hem hier op aarde te dienen. De Bijbel is duidelijk: *'En voor allen is Hij gestorven, opdat zij, die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, die voor hen gestorven is en opgewekt.'* (2Kor 5: 15b) Leven door en voor Hem. Heb ik het lef om Hem alles toe te vertrouwen? Met vallen en opstaan. Maar toch: alles voor Hem. Niet meer of minder, maar 100%.

Kader 1:

‘Waar doe ik het allemaal voor?’

Deze vraag, die teruggrijpt op de zin van het leven, wordt steeds vaker en vroeger in het leven gesteld. En deze vraag is ook aan mij niet voorbij gegaan. Op een moment dat het allemaal best wel lekker liep, werd ik geconfronteerd met de vraag: ‘Waar leef je voor?’ Geloven, actief in de kerk en maatschappij, het hoorde er allemaal bij. Ambitieuw en gedreven in werk en leven. Ik was gedreven om het hoogste te bereiken. Met nobele doelen, daar kon niemand iets op aanmerken. Het kon in mijn ogen allemaal wel een stapje beter. Ik wilde de wereld verbeteren. Mijn taken vervullen. Resultaatgericht. Maar toch had ook ik iemand nodig die mij duidelijk maakte waar het werkelijk om draait. Die dit alles in het juiste perspectief plaatste. Die mij hielp om mijn toren van Babel af te breken. Een oude eik. Zo’n wijze man of vrouw, die je net als mij, met vallen en opstaan, leert om 100% voor Jezus te gaan leven, wens ik jou ook toe!

En eventueel nog kader 2:

Praktiseert u wat u preekt?

Volgens historici heeft Franciscus van Assisi eens tot een jonge monnik gezegd: “Laten we de stad ingaan en preken.” De leerling was helemaal verrukt omdat hij mee mocht met Franciscus. Ze liepen eerst door de hoofdstraat. Daarna gingen ze de zijstraten en steegjes in. Ze liepen helemaal naar de verschillende voorsteden om tenslotte weer bij het hek van het klooster terug te keren.

Toen ze het klooster weer naderden, herinnerde de jonge man Franciscus aan zijn voornemen. “Eerwaarde vader, u bent vergeten dat we naar de stad zouden gaan om te preken.” “Mijn zoon, we hebben gepreekt. Al wandelend hebben we gepreekt. Velen hebben ons gezien en hebben ons gedrag geobserveerd; op die manier hebben we onze morgenpreek gehouden. Het heeft geen zin om ergens heen te gaan om te preken, als je niet overal preekt waar je heengaat.”